

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΟΡΘ. ΧΡΙΣΤ. ΕΝΩΣΕΩΣ ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΓΝΩΣΕΣΘΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΥΜΑΣ (ΙΩΑΝ. 8.32)

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

ΕΤΗΣΙΑ:	Ἑσωτερικοῦ	δραχ. 15
»	Ἐξωτερικοῦ	φρ. 15
»	Ἀμερικῆς	δολ. 2

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ

Τῷ ΑΙΔ. ΔΙΕΥΘΥΝΤῃ

κ. ΘΩΜΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛῶ

Γραφεῖα: Γερμανοῦ 25.

Η ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ ΜΑΣ

Πάντες ποθοῦμεν καὶ διακαῶς εὐχόμεθα ν' ἀποκτήσωμεν κλῆρον μορφωμένον. Οὐδεις ὁ ἀντιφρονῶν ὅτι ἀλλοία θὰ ἦτο ἡ ὄψις τῆς κοινωνίας μας ἂν ὁ κλῆρος ἦτο μορφωμένος καὶ ἐν γένει ἄξιος τῆς ἀποστολῆς του. Ὁ κλῆρός μας σήμερον ὑστερεῖ ἀτυχῶς ἐν παντὶ ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ ἦτο τὸ φῶς καὶ ἡ πρωτοπορεία τῆς ἀνθρωπότητος εἰς πᾶν ἀγαθόν. Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ πλέον ἀμόρφωτος ἐξ ὅλων σχεδὸν τῶν κοινωνικῶν τάξεων! Βεβαίως πρῶτιστον κόσμημα τοῦ κληρικοῦ πρέπει νὰ ἦναι ἡ μόρφωσις τῆς καρδίας κατὰ τὸν Μ. Βασίλειον εἰπόντα ὅτι πρέπει νὰ ἦναι καὶ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων καθ' αῤῥώτερος, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν Ἀπόστολον Πέτρον πρέπει νὰ ἦναι εἰς θέσιν νὰ δίδῃ λόγον παντὶ τῷ αἰτοῦντι ἥτοι πρέπει νὰ ἦναι ἐγκυκλοπαιδικὸς κατὰ τὸ δυνατόν. Ἀλλ' εἶναι δυνατόν τὸ τοιοῦτον μὲ τὴν σημερινήν νοοτροπίαν τῆς κοινωνίας μας; Ἡ κοινωνία μας ἔχει ἀπαιτήσεις καὶ μόνον ἀπαιτήσεις ἀλλὰ κατὰ μεγίστην πλειονότητα δὲν ἀναγνωρίζει καὶ ἐν τῇ πράξει ὅτι ἔχει καὶ ὑποχρεώσεις. Τὸ τοιοῦτον συμβαίνει εἰς πᾶσαν συναλλαγὴν μας καὶ πρὸ παντός εἰς τὰς μετὰ τοῦ κλήρου σχέσεις μας ἐκτὸς ὀλίγων ἐντίμων ἐξαιρέσεων.

Ὅλοι μας θέλομεν ὁ ἱερεὺς νὰ ἴσταται εἰς τὸ ὕψος του δηλ. νὰ ἦναι λόγιος, διδασκτικὸς, φιλάνθρωπος, ἀξιοπρεπής, ἔτοιμος εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ παντός, καὶ ἐν γένει οὐδέποτε νὰ ζητῇ ἀλλὰ πάντοτε νὰ δίδῃ.

Ἀλλὰ πῶς θὰ γίνουν ταῦτα;

Ἐὰν ὁ ἀμόρφωτος καὶ ἐπαιτῶν κληρὸς μας σήμερον μόλις κατορθῶναι καὶ ἐξοικονομεῖ τὸν ἄρτον τοῦ ποικιλοτρόπως καὶ νυχθημερὸν ἐργαζόμενος, ὁ μορφωμένος ὁ καὶ ἔχων τόσας ὑποχρεώσεις πῶς θὰ ἀντεπεξέλθῃ εἰς τὰ τόσα προβλήματα τοῦ βίου δεδομένου ὅτι τὸν ἴδιον μισθὸν μὲ τοὺς ἀμόρφωτους θὰ λαμβάνῃ καὶ τυχηρὰ θὰ ἔχη πολὺ ὀλιγώτερα; Εἶναι πρέπον ὁ ψυχικῶς καὶ πνευματικῶς μορφωμένος κληρικὸς νὰ ἐπαιτῇ διὰ ἀδείας γάμων, βαπτίσεων, πιστοποιητικά, σαρανταλείτουργα, παρακλήσεις κλπ.; Εἶναι δυνατόν νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τοὺς ὁμολογουμένως ἀπόρους χρήματα δι' εὐχὰς ἀσθενῶν κ.λ.π.; Εἶναι δυνατόν νὰ κάμνῃ συμφωνίας ἢ νὰ ἐπινοῇ τεχνάσματα δι' ἱεροτελεστίας; Δὲν θὰ χάνῃ τυχηρὰ χάριν τοῦ κηρύγματος καὶ τῆς φιλάνθρωπίας; Ἡ μήπως νομίζετε ὅτι ἡ πλειονότης τοῦ λαοῦ ἀνθορμήτως ἀμοίβει τὸν ἱερέα ὅπως πρέπει; Τί λοιπὸν θὰ γίνῃ ἐν προκειμένῳ; Ἡ οἱ μορφωμένοι πρὸ τοῦ φάσματος τῆς πείνης θ' ἀποφεύγουν τὸ ράσον ἢ ἐνδύομενοι αὐτὸ σὺν τῷ χρόνῳ θὰ κατέρχωνται εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν ἄλλων, ἢ θὰ ζητοῦν τὰ μέσα τῆς ἀξιοπρεποῦς συντηρήσεώς των εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα ἐπὶ βλάβῃ τῆς ἱερατικῆς των ἀποστολῆς. Αὕτη ἀτυχῶς εἶναι ἡ σκληρὰ πραγματικότητα! Καὶ δι' αὐτὸ ἵνα ἀποκτήσωμεν μορφωμένον κλῆρον πρέπει ν' ἀλλάξωμεν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι ἀπέναντι τῶν ἱερέων. Ἀλλὰ διὰ νὰ κατορθωθῇ

τοῦτο πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ διὰ νέας ζύμης, ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγράφομεν ἀπὸ κοινοῦ καὶ σοβαρῶς ἀποφασίζουσα τοῦτο ἡ Ἱεραρχία μας διὰ μέσου τῶν ἤδη μορφωμένων κληρικῶν. Καὶ ὅταν οὕτω σὺν τῷ χρόνῳ ἀναπλασθῇ ἡ κοινῶνία μας τότε θ' ἀποκτήσωμεν κλῆρον μορφωμένον.

Ἀρχιμ. ΔΙΟΝ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΟΥ Α' ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΗΣ ΡΟΥΘ

§ 4 Ἐγκατάστασις τῆς Νωεμὶν καὶ τῆς Ρουθ ἐν Βηθλεέμ.

Ἡ Νωεμὶν ἐξακολουθοῦσα τὴν ἀπάντησιν πρὸς τὰς φίλας καὶ γνωστὰς αὐτῇ γυναῖκας, λέγει. Ἐγὼ ἀνεχώρησα ἐκ τῆς Βηθλεέμ, ὡς γνωρίζετε, πλήρης, τοὔτέστι πλήρης ἐπιτυχίας καὶ ἐλπίδων καὶ ἰδοὺ τώρα ἐπιστρέφω καὶ εἶμαι κενή, τοὔτέστι ἐστερημένη τῶν προσφιλῶν μοι καὶ ὀρφανή, βεβυθισμένη εἰς τὴν πικρίαν καὶ τὴν δυστυχίαν. Ὁ Θεὸς ἀφήρεσεν ἐξ ἐμοῦ πάντα τὰ καλὰ, πᾶσαν ἐν γένει εὐτυχίαν! Καὶ λοιπὸν διατὶ μὲ ὀνομάζετε Νωεμὶν, ἀφ' οὗ ὁ Κύριός μου ἠθέλησε νὰ μὲ δοκιμάσῃ, νὰ μὲ ταπεινώσῃ καὶ ὡς Παντοδύναμος νὰ μὲ κακώσῃ καὶ νὰ μὲ πικράνῃ;

Τοιαύτη ἡ συγκινητικὴ ἀπάντησις τῆς Νωεμὶν πρὸς τὰς γνωστὰς καὶ φίλας αὐτῇ γυναῖκας τῆς Βηθλεέμ. Ἴδου δὲ ἡ ἐγκατάστασις τῆς Νωεμὶν καὶ τῆς Ρουθ ἐν Βηθλεέμ, κατὰ τὴν Ἁγίαν Γραφήν.

«Καὶ ἐπέστρεψε Νωεμὶν καὶ Ρουθ ἡ Μωαβίτις ἡ νύμφη αὐτῆς, ἐπιστρέφουσαι ἐξ ἀγροῦ Μωαβ. Αὐταὶ δὲ παρεγενήθησαν ἐν Βηθλεέμ ἐν ἀρχῇ θερισιμοῦ κριθῶν.»

Διὰ τούτων ἡ Ἁγία Γραφή ἱστορεῖ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Νωεμὶν καὶ τῆς νύμφης αὐτῆς Ρουθ ἐν Βηθλεέμ λέγουσα, ὅτι ἀμφότεραι νύμφη καὶ πενθερὰ ἐπιστρέφουσαι ἐκ τῆς Μωαβίτιδος χώρας ἐπέστρεψαν, καὶ φθάσασαι ἐγκατεστάθησαν εἰς τὴν πόλιν Βηθλεέμ, ἣτις, ὡς εἶδομεν, ἦτο ἡ πατρις τῆς Νωεμὶν. Ἐφθάσαν δὲ εἰς τὴν πόλιν ταύτην κατὰ τὸς πρώτας τοῦ θέρους ἡμέρας, ὅτε δηλαδὴ καθ' ὅλην τὴν χώραν ἐκείνην ἠχοῖεν ὁ θερισιμὸς τῶν κριθῶν. Φανερόν ὅτι ἡ Νωεμὶν καὶ ἡ Ρουθ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐν ἐσχάτῃ πενίᾳ τῶν πρὸς τὸ ζῆν. Καὶ ὅμως αἱ δύο αὐταὶ ὀρφανὰι γυναῖκες διηλθον τὰς ἡμέρας αὐτῶν, ἐπιθυμοῦσαι νὰ ἐργασθῶσι καὶ ἐκ τῆς ἐργασίας αὐτῶν νὰ ζή-

σωσι τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ ἐντίμως καὶ συμφῶνως πρὸς τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν τιμὴν, τὴν ὁποίαν ἔχαιρε πάντοτε ἡ οἰκογένεια καὶ ἡ συγγένεια τῆς Νωεμὶν καὶ τοῦ Ἐλιμέλεχ.

Κατοικήσασαι ἐν Βηθλεέμ αἱ δύο αὐταὶ ὀρφανὰι γυναῖκες, ἀπεσύρθησαν μὲν εἰς πτωχικὴν τινα οἰκίαν τῆς Βηθλεέμ, ἀνήκουσαν ἴσως εἰς τὸν Ἐλιμέλεχ, ἐπεθύμησαν ὅμως νὰ ζήσωσιν ἐν ἀφανείᾳ ἐργαζόμεναι. Ἐκ τῶν ἐπομένων δὲ κεφαλαίων τοῦ βιβλίου τῆς Ρουθ καταφαίνεται, ὅτι ἡ Νωεμὶν τόσῳ ἠγάπα τὴν νύμφην αὐτῆς, ὥστε ἡ μόνη σκέψις αὐτῆς ἦτο νὰ καταστήσῃ τὴν Ρουθ ὅσον οἶον τε εὐτυχεστέραν ἐν τῇ θρησκείᾳ καὶ τῇ λατρείᾳ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ὥστε οὕτω νὰ λησμονήσῃ ὀλοτελῶς τὴν ἑαυτῆς Πατρίδα καὶ τοὺς εἰδωλολάτρας γονεῖς αὐτῆς. Ἠλπίζε δὲ εἰς Θεὸν νὰ κατορθώσῃ τοῦτο καὶ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐπιθυμία αὐτῆς, διότι ἐπίστευεν, ὅτι ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ συνεργεῖ εἰς ἔργον, τὸ ὁποῖον εἶναι σύμφωνον πρὸς τὸν νόμον καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ ὠφέλιμον εἰς τὴν πικρίαν τῆς ψυχῆς αὐτῆς. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἐπιβλέπων ὁ Θεὸς εἰς τὴν εἰλικρίνειαν τῆς καρδίας τῆς νέας Μωαβίτιδος, τῆς Ρουθ, προητοίμαζε δι' αὐτὴν λαμπρὸν καὶ θαυμάσιον μέλλον. Διὰ νὰ διδάξῃ δὲ ὁ Θεὸς εἰς τοὺς μέλλοντας αἰῶνας, ὅτι ἐπίσης τὰ ἔθνη, ὡς καὶ οἱ Ἰσραηλίται, ἔμελλον νὰ εἶναι κληρονομία τοῦ Μεσσοῦ προώριζε τὴν ξένην, τὴν χήραν τοῦ Μααλὼν, νὰ ἀποβῇ μήτηρ τῶν προγόνων τοῦ λυτρωτοῦ τοῦ κόσμου.

Ἡ θέσις τῶν δύο τούτων εὐσεβῶν καὶ ἐναρέτων γυναικῶν ἐν Βηθλεέμ, ἦτο ἀληθῶς λίαν κρίσιμος καὶ δυσάρεστος· διότι περιέπεσαν εἰς πτωχείαν καὶ δυστυχίαν ἕνεκα τοῦ θανάτου τῶν συζύγων αὐτῶν, ἔζων δὲ ἐλπίζουσαι ἀκραδάντως εἰς τὸν Θεὸν καὶ ἐπιθυμοῦσαι νὰ πορίζωνται τὰ πρὸς τὸ ζῆν δι' ἐντίμου ἐργασίας. Τὴν πρόθεσιν αὐτῶν ταύτην ὁ Θεὸς ἀντήμειψεν ἀνταξίως τῆς ἐλπίδος καὶ τοῦ πόθου αὐτῶν τούτου. Οὕτω καὶ σήμερον πολλοί, μάλλον δὲ πλείστοι τῶν χριστιανῶν περιπίπτουσιν ἐν τῇ πορείᾳ τῆς ζωῆς αὐτῶν εἰς κρίσιμον καὶ λίαν δυσάρεστον οἰκογενειακὴν ἢ κοινωνικὴν θέσιν, καταντῶσιν εἰς πτωχείαν καὶ ἀπορίαν τῶν πρὸς τὸ ζῆν, ἕνεκα διαφόρων δυστυχημάτων καὶ συμφορῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπέρχονται εἴτε παρὰ τοῦ Θεοῦ πρὸς δοκιμασίαν τῆς πίστεως, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀφοσιώσεως αὐτῶν, ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐξ αὐτῶν τῶν ἰδίων, ἕνεκα πολλῶν καὶ ποικίλων ἀφορμῶν καὶ ἀδίκων σκέ-